

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Nt/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123011108
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Hollá Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123011108.4

Uznesenie

19 7Nt/69/2023

Okresný súd Banská Bystrica konajúc senátom v zložení predsedu senátu JUDr. Barbory Hollej Sopkovej a prísediacich Mgr. Lenky Králikovej a JUDr. Dominiky Roškovej o návrhu ods. A. B., nar. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici, trvale bydliskom Mesto Banská Bystrica, t. č. umiestneného v ÚVV a ÚVTOS, Mierové nám. 1, Ilava, na povolenie obnovy konanie, na verejnom zasadnutí dňa 19. 04. 2024 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

17 7Nt/69/2023

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh ods. A. B., nar. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici, trvale bydliskom Mesto Banská Bystrica, t. č. umiestneného v ÚVV a ÚVTOS, Mierové nám. 1, Ilava na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021, z a m i e t a, pretože súd nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

17 7Nt/69/2023

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021 bol A. B. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 písm. c), písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený návrhom súdu dňa 06. 11. 2023 žiadal o povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018. Obnovy konania sa domáhal aj návrhmi doručenými súdu

dňa 20. 03. 2024 (konanie sp. zn. 5Nt/16/2024) a dňa 08. 04. 2024 (konanie sp. zn. 4Nt/19/2024), ktoré sú s touto vecou spojené.

V návrhu (aj v spojení s ostatnými písomnými návrhmi) odsúdený uviedol, že v pôvodnom konaní sp. zn. 5T/75/2018 súd niektoré dôkazy síce vykonal a zhodnotil, ale hodnotil ich nesprávne. Iné významné dôkazy súd nevyhodnotil, nevykonal. Nevykonal a nehodnotil predovšetkým tie dôkazy, ktoré dokazovali jeho nevinu a ktoré spochybňovali tvrdenia o údajnej poškodenej. Počas následnej doby, teda po odsúdení však vyšli najavo aj iné skutočnosti a nové dôkazy spochybňujúce spáchanie skutku, či existenciu skutku ako takého, ale aj skutočnosti a dôkazy dokazujúce, že údajná poškodená si skutok vymyslela, aby sa pomstila odsúdenému privodením trestu za skutok, ktorý nespáchal. Odsúdený napáda spôsob vedenia, resp. realizáciu vykonaného dokazovania, ktoré treba nedostatočne vykonané a nemala byť preto otázka viny vyhodnotená správne a s tým spojená aj následne otázka druhu a výšky trestu. Žiada:

a) Ctiť zásadu in dubio pro reo.

b) Ctiť zásadu „dôkaz tvrdenie“.

c) Ctiť ostatné zásady a práva.

d) Vykonať výsluch páchatelky C. D., kde bude to počítané vo veci, nakoľko v konaní zamlčala skutočnosti dôležité pre spravodlivé rozhodnutie vo veci a zároveň sa odstráni podstatné rozpory v ich výpovediach.

e) Vykonať previerku výpovede páchatelky C. D., kde sa preukáže, že skutok, ktorý sa kladie odsúdenému za vinu, sa nestal tak, ako ho menovaná popísala a ako ho súd uviedol do svojho rozsudku.

f) Oboznámiť sa s výsledkom konfrontácie medzi odsúdeným a svedkyňou E. B. zo dňa 02. 07. 2018, z ktorej vyplýva množstvo rozporov, napr. aj skutočnosť, že odsúdený nebol nezamestnaný ako to tvrdila vo svojich výpovediach C. D. a iné.

g) Oboznámiť sa s výsledkom výpovede svedkyne E. B., z ktorej vyplýva, že nikdy nebola svedkom údajného skutku, ale si len s D. volávala.

h) Oboznámiť sa s predložením dôkazu zo dňa 13. 09. 2018, kde sa preukazuje skutočnosť, že v januári 2018 sa odsúdený nenachádzal na Slovensku, a teda nemohol navštevovať C. D. každý deň, dvakrát denne, ako to tvrdila.

i) Oboznámiť sa s odpoveďou dopravnej spoločnosti Flix Bus zo dňa 27. 08. 2018, z ktorej vyplýva skutočnosť, že v januári 2018 sa nemohol nachádzať v Banskej Bystrici, keďže bol vo Francúzsku.

j) Oboznámiť sa s výpoveďou svedkyne F. A. zo dňa 08. 11. 2018, kde je preukázaná skutočnosť, že 21. 03. 2018 bol v Martine, a preto nemohol byť Banskej Bystrici, ako to tvrdila C. D..

k) Oboznámiť sa s dôkazmi: výpisom z aplikácie googlemaps, výpisom z cp.online.sk/MHD, ktoré dokazujú, že ani po zmene skutkových okolností súdom sa skutok dňa 21. 03. 2018 nemohol stať tak, ako ho súd pozmenil.

l) Oboznámiť sa s dôkazom – uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn., 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022 a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/35/2022 zo dňa 10. 10. 2022, ktorého vyplýva, že študne postupoval správne pri výmere trestu.

m) Vykonať konfrontáciu medzi páchatelkou C. D. a odsúdeným.

n) Oboznámiť sa s listom, ktorý mu zaslala E. B..

o) Oboznámiť sa s uznesením Obvodného oddelenia PZ sp. zn. ČVS: ORP-375/OV.BB-2023 zo dňa 17. 07. 2023.

p) Oboznámiť sa s odpisom registra trestov svedkyne E. B..

q) Oboznámiť sa s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 13/2013 zo dňa 19. 03. 2013.

r) Vypracovať znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo, odvetvie Psychiatria za účelom posúdenia závislosti C. D. na návykových látkach a za účelom hodnovernosti.

s) Vykonať psychofyziologické overenie pravdovravnosti C. D..

Odsúdený ďalej konštatoval, že poškodenej C. D. občas nosil potraviny, občas jej dal aj nejakú malú finančnú hotovosť z dôvodu, že mu vyvolávala a sťažovala sa, že ona nikoho nemá, že nikto nepomôže, že mala dcéru, ale tá je závislá na alkohole a tiež nič nemá. Hoci poškodená je jeho starou matkou, je to však len na papieri a v skutočnosti s ňou nemal nikdy rodiny ani iný vzťah a taký ani neudržiaval. Pomáhal jej preto, že mu jej bolo ľúto. Všetky peniaze, ktoré poškodenej dal, táto míňala na lacný alkohol, tak jej povedal, že už od neho nikdy nič viac nedostane. Následne sa mu začala vyhrážať, ale odsúdený to nebral vážne, lebo vedel, že je chorá. C. D. však svoje vyhrážky naplnila tak, že si vymyslela skutok, z ktorého bol neskôr aj obvinený. Okrem toho ho neustále ohovárala a urážala. Z pomsty a zo závidosti sa mu týmto spôsobom snažila privodiť trest za to, že ju odmietol živiť a dávať jej peniaze na lacné víno a alpu, ktorú táto chorá asociálka požíva s bezdomovcami, s ktorými sa následne

sexuálne ukája, chodí s nimi po kontajneroch, obťažuje slušných ľudí a pod. C. D. ho obvinila zo zisťujúcich dôvodov s cieľom získať. Je závislá na alkohole a insolventná, trpí psychickými poruchami, ktoré jej bránia vnímať realitu a skutočnosť. Svoje pre ľudí premietla do reality, pričom ona nerozlišuje, čo je skutočné a čo sa odohráva len v jej choroboplodnej myslí. Jej choroba v kombinácii so závislosťou vyústila do túžby po získaní majetku iného. Svoju túžbu po majetku jej chorá, bludná predstavivosť premietla do jej psychotického stavu, v ktorom sa ma presvedčila o priebehu skutku, ktorý sa nikdy nestal. Dôsledkom toho bolo vykonštruované trestné oznámenie voči odsúdenému, v ktorom ho navyše ohovárala a urážala. Motívom bolo získanie peňazí na svoju obživu, na zabezpečenie jej životných potrieb. C. D. nedokáže rozlišovať, čo je správne a čo nie. Nedokáže rozpoznať následok svojho protiprávneho konania. Je nedôveryhodná, konajúca pod vplyvom tiesnivého abstinenčného syndrómu, ktorý pramení z dlhodobého užívania alkoholu aj insolventnosti. Jej výpovede svojej preto chaotické, nekonkrétne, vágne.

Odsúdený v návrhu citoval skutkovú vetu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 a uviedol že o jeho odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a rozhodol sám tak, že uznal odsúdeného za vinného a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní siedmich rokov. Hoci dovolací súd rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrici zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nezaoberal sa všetkými namietanými chybami, keďže tieto sa vzťahovali na rozhodnutie súdu, ktorý zasadal v nezákonnom zložení. Následne ho Krajský súd Banskej Bystrici znova odsúdil a uznal za vinného avšak chyby, ktoré predchádzali tomuto odsudzujúcemu rozsudku, neodstránil. Podľa okresného a krajského súdu odsúdeného mala usvedčovať výpoveď svedkyne – poškodenej C. D., ktorá, ale vypovedala trikrát a vždy odlišne. Jej výpovede boli v rozpore s každým vykonaným dôkazom v konaní. Dodnes nebol predložený žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by odsúdeného zo skutku usvedčoval. Odsúdený poukázal na trestné oznámenie zo dňa 21. 03. 2018, v ktorom C. D. odpovedala, že nikto nebol svedkom toho, že sa jej odsúdený vyhrážal, keď mu nechcelo dať peniaze. Potom bol odsúdený obmedzený na osobnej slobode. Z uvedeného je zrejmé, že trestné oznámenie bolo podané skôr, ak mu bolo vznesené obvinenie, a teda sa jedná o dôkaz nezákonný, na ktorý nie je možné prihliadať. Poškodená vypovedala aj dňa 26. 04. 2018, z ktorej výpovede odsúdený taktiež citoval. Citoval aj z výpovede poškodenej zo dňa 26. 07. 2018, pričom dospel k záveru, že poškodená vo svojej výpovedi uviedla len mesiac január 2018, kedy mal k nej chodiť každý deň dvakrát a potom deň 21. marca 2018, kedy ju mal navštíviť okolo ôsmej, štvrt' na deväť. poškodená nespomínala mesiace od septembra do decembra 2017, február 2018 a dni od 01. až 20. marca. Následne boli vypočutí svedkovia (G. H. D., B. I., A. J. D., K. L., B. B. a M. B.), ktorí sú susedmi poškodenej a, ktorí zhodne vypovedali, že odsúdeného nepoznajú, že nikdy neboli svedkami výtržnosti, ktorá popisovala poškodená a ani nevedeli, že odsúdený existuje. Dvaja svedkovia dokonca popísali, že počuli len hádku medzi poškodenou a jej dcérou. Z dokladu predloženého spoločnosťou Flix Bus vyplynulo, že odsúdený sa v januári 2018 nachádzal na dovolenke vo N., a teda nemohol sa zároveň nachádzať aj u poškodenej v Banskej Bystrici. Ďalej poukázal na výpoveď svedkyne F. A., ktorá vypovedala, že dňa 21. 03. 2018 v čase od 09.10 h až do 17.00 h bol v Martine, čiže čase medzi 08.00 h až 08.15 h sa nemohol nachádzať v Banskej Bystrici. Súd porušil zásadu zmeny k horšiemu, resp. zásadu zákazu zmeny v neprospech obžalovaného, pretože rozšíril údajnú trestnú činnosť oproti podanej obžalobe a zmenil pôvodne žalované skutkové tvrdenia v jeho neprospech. Súd zmenil čas skutku v jeho neprospech, čím zásadne porušil jeho právo na obhajobu a právo na spravodlivý súdny proces. Súd konštatoval, že tak urobil preto, že v čase uvedenom v obžalobe by nebolo reálne možné sa dostať na vlakovú stanicu a stihli vlak do Martina. Podľa súdu mal teda odsúdený odísť z bytu D. o 07.34 h a stihnúť do Martina s odchodom o 07.38 h, teda za 4 minúty. Údajný skutok sále nemohol stať, lebo vzdialenosti z východných bodov (Javornicka 31, vlaková stanica) sa ani autom, ani autobusom a ani pešo nedajú stihnúť. A teda ani zmena času údajného skutku nenasvedčuje tomu, že by sa to dalo stihnúť. Poukázal tiež na to, že dodnes mu nebola umožnená konfrontácia s poškodenou, hoci o to opakovane žiadal. Odsúdený pritom v trestnom konaní mal právo spochybňovať výpoveď svedka proti nemu pretože obvinený má právo kontradiktórnym spôsobom vypočuť svedka. Konfrontáciou by sa pritom dali odstrániť rozpory tak, ako to bolo aj v prípade konfrontácie medzi ním a svedkyňou E. B.. Okrem toho, súd prihliadol aj na jeho predchádzajúce odsúdenie sp. zn. 6T/80/2010 vzhľadom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/59/2016, pričom mala z tohto rozhodnutia vyplynúť aj to, že je nevyhnutné zisťovať, či je možné na predchádzajúce odsúdenie prihliadať. V kontexte toho poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2022, stroho vyplynulo že splnil podmienku vedeniu riadneho života od 29. 12. 2012 do 29. 12. 2015, ta nárok na zahladenie odsúdenia sp. zn. 6T/80/2010 mal už dňa 29. 12. 2015, načo súd neprihliadol, a preto nesprávne aplikoval ustanovenie

§ 38 ods. 5 Trestného zákona, a teda nesprávne zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd mal na zahľadanie odsúdenia prihliadať. Súd je povinný postupovať tak, aby sa spoľahlivo vysporiadal, ktoré okolnosti považuje za poľahčujúce a ktoré za priťažujúcu. Zopakoval, že sa súd mal vysporiadať aj s otázkou zahľadania predchádzajúceho odsúdenia. Okresný súd Banská Bystrica ďalším uznesením sp. zn. 5Nt/35/2022 vyslovil, že odsúdený riadny život viedol od 29. 12. 2012 do 29. 12. 2017. Týmto uznesením súd zahladil odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/79/2009 a sp. zn. 6T/20/2009. Otázkou vedenia riadneho života sa teda mal súd zaoberať aj v konaní, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania (sp. zn. 5T/75/2018).

Odsúdení znova zopakoval, že je potrebné vykonať konfrontáciu s C. D., nakoľko toto právo mu bolo v pôvodnom konaní upreté, pretože jej nemohol klásť otázky. Výpoveď tejto osoby jediným dôkazom, na základe ktorého bol uznaný za vinného. Trval na tom, že D. vypovedala trikrát odlišne. Jej výpoveď bola v rozpore s každým vykonaným dôkazom. Výrok o vine však môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného konania. To platí tým skôr, keď prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. Pri výpovedi svedka musí súd prihliadať najmä na jej vnútornú štruktúru, teda či si svedok neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, ďalej musí prihliadať na logické súvislosti a okolnosti, o ktorých svedok vypovedal, či výpoveď svedka je v súlade s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní. Nie je nevýznamná aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, teda či svedok nie je alebo nie je v nepriateľskom vzťahu, či svedok neprechováva v sebe mrzutosť alebo pomstychtivosť voči obžalovanému. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania. Ak je v konaní len jediný dôkaz usvedčujúci obvineného, taký dôkaz musí byť jasný, logicky, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. Výpovede D. boli plné neodstrániteľných rozporov, pritom jej výpovede neboli podporené žiadnymi dôkazmi ani žiadnymi inými svedeckými výpoveďami. Výpovede D. sú chaotické, vnútorne rozporné a nepresvedčivé. Postupom času vypovedala inak, všeobecne, nekonkrétne, vágne, chaoticky, odmietla uvádzať to, čo by jej ako priamej svedkyňi malo byť jasné a zrozumiteľné malo zanechať v jej mozgu jasnú a tiež nezmazateľnú pamäťovú stopu. C. D. ho krivo obvinila z pomsty za to, že jej odmietol dávať peniaze a živiť ju. To, že ho C. D. a jej dcéra E. B. nenávidia, potvrdzujú aj listinné dôkazy (list, ktorý mu E. B. poslala a uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-375/OV-BB-2023). Dňa 15. 05. 2023 podal trestné oznámenie na E. B., ktorá svedčila v prospech C. D. a v neprospech odsúdeného. E. B. mu písala list v súvislosti s odvolaním, ktoré podal v predmetnom pôvodnom konaní a o ktorom ešte nebolo rozhodnuté. Z predmetného listu odsúdený pochopil, že ho zastráňa a že sa mu vyhráňa za to, že si uplatňuje svoje práva prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov (dovolenie, obnova konania). Z obavy, že by si E. B. mohla vymyslieť, že sa odsúdený dopustil nekalého činu a následne, že by mu to mohlo privodiť trestné stíhanie tak, ako to urobila C. D., podal trestné oznámenie. Podľa vyšetrovateľa sa E. B. nedopustila trestného činu vyhráňania, ale išlo len o „silné slová“ z jej strany voči odsúdenému. Odsúdený má však stále obavu, že si vymyslí niečo, čo by mu uškodilo. Z uznesenia vyšetrovateľa však vyplýva, že E. B. potvrdila, že list napísala z dôvodu, že odsúdený podal dovolanie. Navyše ho vo svojej výpovedi znova urážala a znova ohovárala a šírila o ňom nezmysly, pričom okrem ohovárania ho krivo obviňovala. Odsúdený voči uzneseniu vyšetrovateľa podal sťažnosť a doplnil trestné oznámenie o spáchaní trestného činu ohovárania. Výpoveď E. B. dokazuje, že sa mu neustále snaží škodiť, ohovárať ho, urážať a krivo obviňovať. Spolu s C. D. tak preukázateľne majú tendenčné konanie proti odsúdenému s cieľom privodiť trestné stíhanie, ako to urobili aj v minulosti. Z uznesenia vyšetrovateľa vyplýva, že E. B. (dcéra C. D.) bola v rokoch 1998 a 2000 súdne trestaná, čo dokazuje, že má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Preto navrhol, aby súd do konania zabezpečil odpis registra trestov a lustráciu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na oboznámenie sa s kriminálnou minulosťou kriminálničky E. B.. Čo táto kriminálnička spáchala z akého motívu, odsúdení nevie, keďže je to cudzia osoba, nepozná ju a jej minulosť. Z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 13/2013 zo dňa 19. 11. 2013 vyplýva, že je neprípustné, aby popis skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, obsahoval presne nezistený čas s presným miestom a podobne. Popis skutku nemôže vychádzať len z dohadov a špekulácií a nesmú ňom vzniknúť žiadne pochybnosti. Odsúdený za sa zopakoval výpoveď poškodenej C. D. a aj to, že z jej výpovede nevyplýva, že by mal páchať trestnú činnosť v mesiacoch od septembra do decembra 2017, február 2018 a dňoch od 01. až 20. marca. Napriek tomu skutková veta obsahuje mesiace od septembra 2017 do 21. 03. 2018. Vymedzenie skutkovej vety „v presne nezistené dni a rôznych intervaloch“ považuje za porušenie jeho práva na obhajobu, pretože voči takto formulovanej

skutkovej vete mu nebolo umožnené účinne sa brániť. Súd evidentne neprihliadal ani na zásadu „dôkaz – tvrdenie“.

V závere návrhu sa odsúdený znova vrátil k trestnému oznámeniu, teda podal na E. B. a tvrdil, že táto kradla všetko, čo jej prišlo pod ruku (osobné veci, oblečenie, hygienické potreby, víno, peniaze, tabak, elektroniku, šperky, kuchynské spotrebiče, doklady, školské potreby, elektrické ručné náradie), pričom niektorých skutkov sa dopustil aj vlámaním do bytu. E. B. tiež lúpila (víno, tabak, doklady poškodenému ukradlo a následne mu z vrečka kabáta odcudzila 8,00 Sk a navyše poškodeného udierala so svojimi kumpánmi do tváre päšťou). Je teda dokázané, že E. B. sa v minulosti dopustila protiprávneho konania s cieľom získať majetok iného, pričom sa takého konania dopustila nielen vlámaním, ale aj použitím bezprostredného násillia voči inému. Odsúdený predpokladá, že sa C. D. s touto dohodla spoločnom konaní voči nemu, pričom si vybrali síce iný spôsob konania no s rovnakým záverom, a teda pripraviť iného o peniaze, keďže ich plán. ako od odsúdeného peniaze vymámiť, nevyšiel, ako predpokladali, tak sa rozhodli, že ho krivo obvinia zo skutku, ktorý nespáchal. Odsúdený pripojil grafické (tabuľkové) vyobrazenie jednotlivých dní mesiacov september až december 2017 a január až marec 2018, v ktorých vyznačil, ako o nich vypovedala C. D., a teda, ktoré dni vôbec nespomenula či dni, ktoré vo svojej výpovedi spomenula. Taktiež vo forme tabuľky popísal, ako má vyzerat' zásada „dôkaz – tvrdenie“, a teda na, ktoré tvrdenia C. D. dôkaz existuje (dospel k záveru, že žiadny) a na ktoré jeho tvrdenia dôkaz existuje (dospel k záveru, že ku každému tvrdeniu predložil aj dôkaz).

Keďže C. D. je osobou, ktorá koná pod vplyvom tiesnivého abstinénčného syndrómu, ktorý pramení z dlhodobého užívania alkoholu a jej insolventnosti, pričom nedokáže rozlišovat' medzi tým, čo je správne a čo je nesprávne, navrhol aby súd nechal vypracovat' znalecký posudok na C. D. za účelom posúdenia jej možnej závislosti na návykových látkach a tiež za účelom posúdenia hodnovernosti jej výpovede. Rovnako navrhol vykonať aj psychofyziologické overenie pravdovravnosti C. D.. Táto v trestnom konaní vypovedala zo zisťných dôvodov, pričom trpí psychickými poruchami, ktoré jej bránia vnímat' realitu, nerozlišuje, čo je skutočné a čo sa odohráva len v jej choroboprodnej mysli. Jej túžbu po majetku jej chorá a bludná predstavivosť premietla do jej psychického stavu, v ktorom sa sama presvedčila o priebehu skutku, ktorý sa nikdy nestal a dôsledkom tohto bolo vykonštruované obvinenie voči nemu, v ktorom ho navyše ohovárala a urážala. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené aj všetky skutočnosti svedčiacie v jeho prospech a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo. Podcenenie súdu vytvorit' presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti, zreteľne vyvoláva účinok arbitrárnosti a porušenia základného práva účastníka na súdnu a inú právnu ochranu. Základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu tak isto význam ako dokázaná vina. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý bol predmetom trestného stíhania. To platí hlavne v prípade, keď vierohodnosť svedka je pochybná. Keď nie je možné bez pochybností zistiť, ktorá verzia zodpovedá objektívnej pravde, súd si má zvolit' tú, ktorá je pre obvineného priaznivejšia. Použitie zásady in dubio pro neho prichádza do úvahy, ak pochybnosti vznikli v trestnom konaní o dokazovaní skutočnostiach, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne posúdenie skutku a zákonom zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Napriek všetkým pochybnostiam a nezrovnalostiam ho súd uznal za vinného a to napriek tomu, že bolo dokázané, že sa skutok nestal, že je nevinný. Doteraz mu nikto nevysvetlil, prečo by mal vydierat' osobu, s ktorou nič nemá. Tiež sa súdu nezdalo byť zvláštne, že mal údajne pýtat' od tejto osoby 2 – 5 Eur, keďže mal peňazí dosť. Nezdalo sa súdu byť zvláštne ani to, že mal údajne skutok spáchať v čase, keď nebol na Slovensku. Súd sa nevyrovnal s podstatnými okolnosťami veci a nevyrovnal sa s jeho obhajobou. Súd vyhodnotil dôkazy v rozpore so zásadou dokazovania jednostranne, proti nemu, hoci skutok nespáchal. C. D. si skutok vymyslela, vedela, že dobre zarábala, vedela, že ju živil a tiež vedela, že chodil na drahé zahraničné dovolenky. Vedela aj to, že sa plánoval ženit'. Keď jej odmietol dať peniaze, tak si vymyslela údajné vydieranie ako pomstu za to, že jej povedal, že má ísť pracovat'. C. D. je príživníčka a alkoholička, ktorá obťažuje slušných ľudí a fláka sa s bezdomovcami, s ktorými požíval lacné víno a alpu, chodí s nimi po kontajneroch a sexuálne sa s nimi ukája.

Odsúdený v ďalšom podaní zhrnul „následky nezákonného pozbavenia jeho života obzvlášť opovrhnutia hodným, krutým a neľudským spôsobom“. Napriek tomu, že je nevinný, bol odsúdený za skutok, ktorý nielenže nespáchal, ale ktorý sa ani nikdy nestal. Vo vykonštruovanom procese bol nezákonne odsúdený

a sú mu upierané všetky jeho práva a slobody, predovšetkým právo na život a rodinu. Slušne živil a poctivo pracoval, živil sa opravou výpočtovej techniky. Mal snúbenicu, majetok a peniaze. Momentálne je internovaný v koncentračnom tábore na výkon nezákonne uložených trestov odňatia slobody, upierania ľudských práv a exekúciu života nevinným osobám a výkonu utrpenia a ukrutných múk spôsobovaných neľudským zaobchádzaním, trýznením, týraním a pomalým umieraním, pochovávaním za živa, kde ho držia proti jeho vôli (ku dňu 02. 11. 2023) už 177 292 800 sekúnd jeho života. Nie je možné si predstaviť, čo to je byť v takýchto neľudských podmienkach s vedomím, že prišiel úplne o všetko a celý svoj život. Dvadsaťštyri hodín denne musí dookola myslieť stále len na to že:

- čo mal, čo mohol mať, čo už mať nebude,
- čo robil, čo mohol robiť, čo už robiť nebude.

Nie je možné si predstaviť, aké je to prežívať s vedomím toho, že už nikdy nebude mať ženu, deti, rodinu. Zostarne za mrežami za skutok, ktorý sa nikdy nestal a je nevinný. Nie je možné si predstaviť, čo to je, že sa zo sekundy na sekundu musí rozvieť so snúbenicou, zároveň príde o všetok majetok, príde úplne o všetko a o celý svoj život. To je horšie ako smrť! Teraz by bol už 5 rokov ženatý, mal by deti a rodinu. Namiesto toho je pochovaný za živa za skutok, ktorý nespáchal. Namiesto svojho normálneho života, ktorý mal, je teraz :

- 24 hodín denne zavretý medzi štyrmi stenami, v maličkých miestnosti medzi ďalšími X ako sardinka v konzerve,
- jesť musí to, čo by ani psovi nedal,
- navlečený je v modrých, starých hangároch, ktoré by doma neobliekol ani ako montérky,
- v jednom kuse mu len niekto niečo rozkazuje alebo zakazuje, čo čomu nikto nerozkazoval a nezakazoval ani, keď bol decko,
- sprchuje sa s ďalšími siedmimi naraz, pritom doma nikdy nebýval s chlapom v jednej miestnosti a už vôbec sa s chlapom nesprchoval, od štrnástich rokov žil a býval s dievčatami/dievčaťom a do sprchy chodí len sám alebo s dievčaťom,
- okrem toho bol zvyknutý mať každý deň sex s dievčaťom,
- tu však normálneho, heterosexuálneho človeka záveru medzi homosexuálov, ktorí spia a ... po dvaja v posteli,
- nehovoriac o tom, koľkí z tých, s ktorými je nútený sa stretávať, vedia čítať či písať, keďže on je normálny a vzdelaný človek, ktorý žil slušným životom so svojou 19 ročnou snúbenicou v byte, napriek tomu teraz je v podmienkach nevyhovujúcich pre život.

Sú mu upierané všetky jeho práva a slobody. Podľa súdu má prežiť život za mrežami, akoby sa nič nestalo, lenže sa stalo: stalo sa, že ho súd doslova zavraždil, že už nemá čo stratiť ani získať, nemá prečo žiť, prežíva úplne zbytočne. Každý deň čaká, kedy už konečne zdochne. Za tú dobu, čo je internovaný a čo je držaný proti svojej vôli a nevinný, dospel k záveru, že život je strašne dlhý a odporný a znenávidel všetko a všetkých. Ľutuje, že sa narodil. Ľutuje, že slušne a poctivo žil. Ľutuje všetko dobré, čo živote spravil. Nezákonným zadržaním v zariadení pre odsúdené osoby sú mu spôsobované telesné a duševné útrapy. Extrémne schudol, ošedivel, stratil chuť do jedla, celé noci nespí, trpí neznesiteľnými bolesťami hlavy, je neustále v strese, má nočné mory, trápi sa. Stačilo ľudskú empatiu, stratil zmysel pre zodpovednosť, prestal sa rozvíjať v jeho pozitívnych osobnostných vlastnostiach, stratil v sebe podporu na formovanie pre neho žiadúcich sociálnych vzťahov, úctu a rešpekt k iným ako aj sebaúctu. Stratil všetky sociálne kontakty. Stratil možnosť nadväzovať nové kontakty s ľuďmi. Prišiel o nové zážitky, prišiel o všetko. Je unavený z utrpenia a neustáleho prežívania tohto dlhého odporného života. Jediné, na čo je schopný neustále myslieť, je, že zostarne za niečo, čo neurobil a je nevinný a že život prežije za mrežami, hoci je nevinný. Zmenili sa mu jeho hodnoty, zmenili sa sociálne pravidlá, ako aj sociálna interakcia, je nespokojný, nevyrovnaný. Stratil úctu k druhým, aj k sebe, stratil zmysel pre zodpovednosť, stratil toleranciu a emocionálnu kontrolu, je nedôverčivý, nenávidí všetkých a všetko, má odpor k životu. Nikdy sa nezmieria nevyrovná s tým, že prišiel o všetko s vedomím, že je nevinný. Zločinci, ktorý ho uväznili za skutok, ktorý nespáchal, mu spôsobili tak vážnej a nenapraviteľnej ujmy na jeho právach a jeho živote, že to v ňom zanechalo nepredstaviteľne negatívny následok, ktorý nie je možné nijako zvrátiť, ani prepustením. Pre neho 7 rokov trestu odňatia slobody znamená doživotie. Súd mu spôsobil utrpenie, straty, ujmy, škodu a zničil celý život a jeho zvyšok. Ľutuje, že celé roky zbytočne pracoval, pretože z toho nič nemá. Ľutuje, že chodil do školy a že sa vzdelával, lebo to bolo zbytočné. Ľutuje, že na prechode zastavil auto, aby niekoho pustil cez prechod. Ľutuje každý okamih, keď niekomu pomohol.

Na žiadosť odsúdeného súd mu ustanovil obhajcu opatrením sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 21. 11. 2023 v osobe E. E. D., ktorého neskôr uznesením sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 20. 02. 2024 oslobodil od povinnosti obhajovania odsúdeného.

Dňa 06. 12. 2023 bolo súdu doručené podanie odsúdeného, obsahom ktorého bolo zodpovedanie položených otázok súdom, na ktorú výzvu súd reagoval písomne oznámením zo dňa 07. 12. 2023. Následne podaním doručeným súdu dňa 29. 01. 2024 poukazujúc na ustanovenie § 119 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku navrhol, aby bol jeho výsluch vykonaný na polygrafe, pretože bude jednoznačne preukázané, že hovorí pravdu a že trestný čin nespáchal a že páchatelka D. klame a skutok si z pomsty vymyslela. Alternatívne navrhuje na polygrafe vyšetriť páchatelku Krajčírovú, kde potom bude výsledok, že hovorí odsúdený pravdu a že páchatelka Krajčírová klame. Vyšetrenie na polygrafe sa už uskutočnilo v prípade obvinenej bratislavskej policajtky pani som to so sebou a taktiež vo veci vyšetrovania vraždy H. K.. Ďalej uviedol, že mu nie je jasné, prečo dostal len sedemročný trest odňatia slobody a nie rovno doživotie. Do dnešnej doby žiadny sudca nekonal podľa zákona. Nikto sa nezaoberal dôkazmi. Namiesto toho bol automaticky uznaný za vinného a to napriek tomu, že dôkazy dokazovali jeho nevinu. Usvedčovaný bol C. D., ktorá vypovedala trikrát odlišne, pričom jej výpovede boli v rozpore s každým vykonaným dôkazom. C. D. je uvádzaná ako oznamovateľka, ako svedkyňa, ako poškodená. Okrem jej výpovede nebol dodnes predložený žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by ho zo spáchania údajného skutku usvedčoval. Pokiaľ sa ukázalo, že Krajčírová klamala, súd tam upravoval skutkové zistenia v jeho neprospech. Pokiaľ existoval nejaký dôkaz, že je nevinný, tak sa ani nedostal do rozsudku. Konanie bolo účelovo prispôsobované tomu, aby bol odsúdený. Pre nevinného človeka nie je žiadny uložený trest spravodlivý. Namiesto svadby s jeho snúbenicou skončil za mrežami za niečo, čo nielenže nespáchal, ale ani sa nestalo. Po jeho uväznení sa musel listom rozísť so snúbenicou, prišiel o všetok majetok, o peniaze, prišiel o všetko, o celý svoj život. Dnes by bol už viac ako 5 rokov ženatý a mal by deti a rodinu. Namiesto toho však život prežije zbytočne za mrežami, kde zostarne za skutok, ktorý nespáchal a ktorý sa nikdy nestal. Nikdy nebude mať ženu, deti, rodinu. Zo života nič nemá a už ani nič meniť nebude. Či bude niekedy prepustený alebo nie, nič sa nezmení, bude stále len trpieť až do smrti, kým konečne nezdochne. D. dával peniaze, ktoré od neho vyžobrala. Keď jej už nechcel dávať peniaze, tak jej pomáhal tak, že jej nosil potraviny. Taká pomoc však nemohla trvať naveky a keď zistil, že jeho pomoc zneužíva, tak jej povedal, že už od neho nikdy nič nedostane. Na to sa mu pomstila tým, že ho krivo obvinila zo skutku, ktorý sa nikdy nestal. Za to, že jej pomáhal, zaplatil tú najvyššiu cenu, zaplatil vlastným životom. Keby bol vedel, že sa pomstí za to, že jej nosil potraviny, tak by ju nechal skapať od hladu. Po tejto skúsenosti by však už nikdy nikomu nepomohol a keby videl niekoho, že sa topí, tak by mu do krku strčil hadicu a postil by vodu. Naučil sa, že sa dobre nemá nič dobré čakať, ale za dobré má čakať to najhoršie. Či už sa súdu jeho názor páči alebo nie, je mu to jedno. Už stratil všetko a aj keby mu bol uložený doživotný trest, tak o viac už prísť nemôže, už sa o viac prísť nedá. Ak sa súdu jeho podanie nepáčia, je to vec súdu, ale ide predovšetkým o to, že je to pravda a pravda nie je o tom, aby vyzerala pekne. Odsúdený neklame, ani klamať nemusí, klamať nebude a svedomie má čisté. Nech už to má akékoľvek následky, tak bude hovoriť, písať len pravdu a to aj v prípade, žeby ho pravda mala stáť život, pretože radšej zdochne s vedomím, že povedal pravdu a nie ako klamár. Nikdy od súdu nechcel odškodné ani ospravedlnenie za to, čo mu bolo spôsobené a ani nechce, pretože ani odškodné, ani ospravedlnenie mu život nevrátia. Od začiatku chcel len spravodlivosť. No ani spravodlivosť mu život nevráti, takže už ani na spravodlivosti netrvá. Život je dlhý a odporný a on už chce len v pokoji skapať, aby mohol mať konečne pokoj, aby už nemusel nezmyselne trpieť za to, čo neurobil a zbytočne prežívať s vedomím toho, že všetko stratil. Čo sa týka podávania návrhov na povolenie obnovy konania a ostatných podaní, ktoré súd tak nerád a nechcene prejednáva v tejto veci, dobrou správou pre súd je, že nebudú chodiť večne, pretože po jeho smrti ich už nebude mať kto podávať a stačí si len počkať na to, kedy zdochne.

Odsúdený súdu zaslal ďakovný list, doručený dňa 26. 02. 2024, ktorého obsah pre rozhodovanie v tejto veci nie je podstatný, no rovnako v ňom uvádzal, ako prišiel o všetko a komu za to „vďačí“.

Dňa 01. 03. 2024 bola súdu doručená žiadosť odsúdeného o ustanovenie obhajcu, v dôsledku ktorej súd opatrením sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 04. 03. 2024 ustanovil za obhajcu JUDr. Adelu Lovašš.

Dňa 01. 03. 2024 bol súdu doručený tiež návrh odsúdeného na vydanie obmedzujúceho opatrenia, ktorého obsah taktiež nie je pre rozhodovanie v tejto veci podstatný. Žiadal v ňom, aby sa C. D. a E. B. nemohli k nemu približovať, nemohli ho kontaktovať a zdržali sa verejných aj neverejných prejavov voči jeho osobe, keďže tieto ho napr. ohovárajú, urážajú, spôsobujú mu telesné a duševné útrapy, ujmu s nenapraviteľným následkom a pod.

Dňa 06. 03. 2024 bolo súdu doručené 35 stranové podanie odsúdeného, kde opäť žiadal o ustanovenie obhajcu a pripojil návrh na povolenie obnovy konania a listiny označené ako „následok nezákonného uloženia trestu, žiadosť o zodpovedanie otázok, ďakovný list, žiadosť – výsluch na polygrafe a vyjadrenie k veci“. Keďže toto podanie je identické s podaniami opísanými na stranách 1 – 9 tohto rozhodnutia, súd ich znova nebude opakovať. Odsúdený trvá na svojej nevine. Skutok nespáchal, skutok sa nestal. Neboli vykonané dôkazy v jeho prospech a také, ktoré by spochybňovali tvrdenia D.. Momentálne je internovaný v koncentračnom tábore na výkon nezákonne uložených trestov odňatia slobody, upierania ľudských práv a exekúciu života nevinným osobám a výkonu utrpenia a ukrutných múk spôsobovaných neľudským zaobchádzaním, trýznením, týraním a pomalým umieraním, pochovávaním za živa, kde ho držia proti jeho vôli (ku dňu 01. 03. 2024) už 187 679 700 sekúnd jeho života. Nie je možné si predstaviť, čo to je byť v takýchto neľudských podmienkach s vedomím, že prišiel úplne o všetko a celý svoj život.

Dňa 11. 03. 2024 bolo ďalšie podanie odsúdeného doručené aj predsedovi Okresného súdu Banská Bystrica, ktoré bolo zažurnalizované aj v spise sp. zn. 7Nt/69/2023, tvrdiac, že v súčasnej dobe nemá ustanoveného obhajcu, hoci o neho žiadal. Zrejme to konajúcej sudkyňi neprekáža, že ho nikto nezastupuje a s vysokou pravdepodobnosťou jej vyhovuje, že nemá obhajcu, ktorí by ho zastupoval. Avšak, či už mu bude obhajca ustanovený alebo nie, ide o chabý pokus ako porušovať jeho práva, pretože porušovanie práva na spravodlivý súdny proces, resp. porušenie práva na obhajobu nie je nič v porovnaní s tým, čo mu bolo spôsobené tým, že bol nezákonne odsúdený za skutok, ktorý nespáchal. Sú spôsobované telesné a duševné útrapy: extrémne vychudol, ošedivel, stratil chuť do jedla, celé noci nespí, trpí neznesiteľnými bolesťami hlavy, je neustále v strese, má nočné mory, trápi sa, skáču všetky sociálne kontakty, prišiel o možnosť nadväzovať nové kontakty, prišiel o nové zážitky, prišiel o všetok majetok, musel sa listom hroziť so snúbenicou, nikdy nebude mať žiadnu deti a rodinu, život prežije nevinne za mrežami. Ak si však sudkyňa myslí, že mu môže škodiť tým, že bude porušovať jeho práva na obhajobu, mylí sa. Nič mu nikto nemôže spraviť horšie, ako mu už bolo spôsobené. Život samo skončil, prešlo za mrežami, nebude mať nikdy žiadnu deti a rodinu., keď mu advokáta sudkyňa ustanoví nechce, tak nemusí.

Podaním doručeným súdu dňa 13. 03. 2024 odsúdený doplnil návrh na povolenie obnovy konania tým, že uviedol, ako súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby zo štyroch rokov na 7 rokov podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pričom v dôsledku toho, že toto ustanovenie v roku 2024 stačilo platnosť, má byť správne zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu teda len na dĺžku šiestich rokov. Uvedené odsúdený považuje rovnako za dôvod na povolenie obnovy konania.

Dňa 20. 03. 2024 bol súdu doručený návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným vo veci sp. zn. 4T/24/2020 (pôvodne konanie sp. zn. 5T/75/2018) a tento bol zapísaný pod novú spisovú značku 5Nt/16/2024, avšak následne bolo toto konanie spojené s konaním sp. zn. 7Nt/69/2023 (uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o spojení veci sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 28. 03. 2024). Aj v tomto návrhu poukázal na „nové znenie“ ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktoré už v roku 2024 (od 15. 03. 2024) neexistuje, preto ide o dôvod na povolenie obnovy konania.

Nakoniec dňa 08. 04. 2024 bol súdu doručený ďalší návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným vo veci sp. zn. 4T/24/2020 (pôvodne konanie sp. zn. 5T/75/2018) a tento bol zapísaný pod novú spisovú značku 4Nt/19/2024, avšak následne bolo toto konanie spojené s konaním sp. zn. 7Nt/69/2023 (uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o spojení veci sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 19. 04. 2024). Jedná sa o 39 stranové podanie odsúdeného, kde opäť žiadal o ustanovenie obhajcu a pripojil návrh na povolenie obnovy konania a listiny označené ako „následok nezákonného uloženia trestu, žiadosť o zodpovedanie otázok, ďakovný list, žiadosť – výsluch na polygrafe a vyjadrenie k veci“. Keďže toto podanie je identické s podaniami opísanými na stranách 1 – 9 tohto rozhodnutia, súd ich znova nebude opakovať.

Obhajca návrh na povolenie obnovy konania doplnil podaním doručeným súdu dňa 18. 04. 2024, kedy uviedol, že v pôvodnom konaní neboli rešpektované zásady trestného konania, predovšetkým zásada in dubio pro reo. Odsúdený trvá na tom, že si poškodená skutok vymyslela. Za najpodstatnejší dôkaz považuje odsúdený list E. B., ktorý je aj predmetom jeho trestného oznámenia (Obvodné oddelenie PZ Banská Bystrica – východ sp. zn. ČVS: ORP-375/OV-BB-2023). Podľa odsúdeného z tohto trestného konania vyplynuli pochybnosti o dôveryhodnosti svedkyne E. B., ktorá bola v minulosti trestne stíhaná.

Rovnako je pochybná aj dôveryhodnosť poškodenej C. D. ako aj časové súvislosti skutku, ktorý mal odsúdený spáchať.

Verejné zasadnutie sa konalo dňa 19. 04. 2024, kedy na základe vlastnej žiadosti bol odsúdený vypočutý prostredníctvom videokonferencie.

Pred verejným zasadnutím bolo súdu dňa 18. 04. 2024 doručené podanie obhajcu, obsahom ktorého bola žiadosť o oslobodenie od povinnosti obhajovať z dôvodu narušenia nevyhnutnej dôvery.

Na verejnom zasadnutí, pred jeho začiatkom, bol odsúdený o tejto skutočnosti poučený, pričom uviedol, že mu neprekáža, ak sa obhajca zúčastní verejného zasadnutia. Nemal by námietky ani voči tomu, že by sa konalo verejné zasadnutie v neprítomnosti obhajcu.

Obhajca uviedol, že súhlasí s tým, aby sa verejného zasadnutia zúčastnil a vykonal tak neodkladný úkon, no žiada, aby následne bolo o návrhu na oslobodenie rozhodnuté.

Na verejnom zasadnutí dňa 19. 04. 2024 odsúdený zopakoval tvrdenia, ktoré boli súdu známe z jeho písomných podaní a príloh k nim pripojených. Trval na tom, že C. D. nie je jeho stará matka, nikdy s ňou nežil v spoločnej domácnosti a nemali žiadny rodinný vzťah. Kontaktovala ho niekedy v polovici roka 2017, že jej nikto nepomôže, nad čím sa zľutoval. Trvalo to iba dovtedy, kým nezistil, že s E. B. túto pomoc zneužívajú. Vypočul si viacero vyhrážok. Ani vo sne by mu nenapadlo, že týmto dvom asociálkam niekto uverí. Výsledkom bolo nezmyselné a vymyslené trestné oznámenie. Súdy následne nesprávne zistili skutkový stav. Odsúdený na verejnom zasadnutí čítal z vyšetrovacieho spisu, konkrétne výpovede poškodenej C. D. vo vzťahu k jej tvrdeniam, ako často a kedy ju mal navštevovať. Trval na tom, že v čase skutku bol vo N., neskôr aj v Martine. Nemohol v jednom prípade skutok spáchať vôbec a v druhom prípade by to nestihol, nie je možné presúvať sa tak rýchlo medzi bytom poškodenej, stanicou a mestom B.. E. B. sa mu listom vyhrážala, sama tvrdila, že nebola svedkom, mala len sprostredkované informácie. Súd tvrdil, že ich kontaktoval on, ale boli to ony, čo ho kontaktovali. Vraj s ním mali byť problémy aj v puberte, no povedal to človek, ktorý s ním nebol čo i len 5 minút v živote. Povedala tiež, že to má súvis s drogami, no odsúdený drogy nebral. V roku 1989 bol zverený do osobnej starostlivosti L. G., pretože matka bola asociálka, príživníčka, páchala trestnú činnosť, bola za ňu aj odsúdený. S E. B. nikdy nemal rodinný vzťah. List, ktorý mu E. B. napísala, s vecou súvisí. Ona hovorí o ňom samé nezmysly pred vyšetrovateľom. Už by niekto mohol dostať rozum a zohľadniť dôkazy, lebo za celých 6 rokov na to nikto nereagoval. Obvinili ho nespravodlivo, neostáva mu nič iné ako podávať návrhy na obnovu konania. Keby nemusel, nepodá ani jeden. Ak by to spáchal, trest by prijal, ale on bol odsúdený na základe troch výpovedí osoby, ktorá ho nenávidí. Voči nemu nebol predložený jediný usvedčujúci dôkaz. Mrzí ho jeho vyjadrovanie, že sa možno nepáčia jeho vyjadrenia, ale nemá také vyjadrovanie na úrovni, aby sa to páčilo. Nepotrebuje klamať. Nikto si však nechce priznať chybu. Novou skutočnosťou je aj novela Trestného zákona zo dňa 15. 03. 2024.

Obhajca na podanom návrhu zotrval a poukázal na skutočnosti vyplývajúce z trestného oznámenia vedenom na OO PZ Banská Bystrica – východ pod sp. zn. ČVS: ORP-375/OV-BB-2023, ktoré nasvedčujú tomu, že poškodená C. D. a svedkyňa E. B. nemuseli vypovedať pravdivo. V súvislosti s novými navrhnutými dôkazmi (vyšetrenie na polygrafe) by mohli privodiť žiadateľovi iné rozhodnutie v pôvodnej veci.

Prokurátor mal za to, že neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako ich predpokladajú ustanovenia § 394 ods. 1 alebo ods. 5 Trestného poriadku, nakoľko nevyšli najavo skutočnosti či dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli zmeniť či privodiť lepšie postavenie odsúdenému vo výrokoch o vine alebo treste. Celé pôvodné konanie bolo preskúmané odvolacím aj dovolacím súdom, kedy ani jeden z nich nedospel k záveru o pochybnostiach v konaní. Ani strata účinnosti niektorých ustanovení nemôže privodiť žiadateľovi iné rozhodnutie.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súd skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 398 ods. 3 Trestného poriadku, ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu, právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Účel konania o povolení obnovy pôvodného konania, ktoré bolo skončené právoplatným rozhodnutím, sleduje odstránenie justičného omylu. Verejný záujem na správnom a preto i spravodlivom trestnoprávnom rozhodnutí stojí nad verejným záujmom na právnej istote inherentne spojenej s právoplatným rozhodnutím, ktorého základnými atribútmi je jeho nezmeniteľnosť. Konanie o povolení obnovy konania prelomuje právoplatnosť pôvodného rozhodnutia. Len výskyt nových dôkazov a skutočností, ktoré boli súdu doposiaľ neznáme, môže byť podnetom k podaniu návrhu na obnovu konania, ktorý môže spochybniť pôvodné právoplatné rozhodnutie. Za nové skutočnosti z hľadiska obnovy konania je potrebné považovať tie, ktoré sa nestali predmetom dokazovania alebo zisťovania a nie sú teda súčasťou skutkových zistení, na ktorých stojí preskúmané rozhodnutie. Novými skutočnosťami alebo dôkazmi sú také okolnosti, ktoré sa v priebehu hlavného pojednávania nevyškýtali a neboli predmetom sudcovského hodnotenia. Novú skutočnosť je v konaní o obnove konania nevyhnutné preukázať novými dôkazmi.

Bezprostredným účelom obnovy konania je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy či iné okolnosti spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení s inými dôkazmi súd skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, musí byť vykonané porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajších skutkových zistení a dôkazným významom novo tvrdených skutočností alebo novo navrhovaných dôkazov.

V konaní o povolení obnovy konania sa výlučne posudzuje otázka, či nové dôkazy a skutočnosti skôr neznáme by mohli samy o sebe alebo v spojitosti s dôkazmi alebo okolnosťami už známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci.

Súd potom skúmal splnenie uvedených podmienok pre povolenie obnovy konania aj v predmetnej trestnej veci zdôrazňujúc, že súd v konaní o obnove konania je oprávnený skúmať len to, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme, predpokladané citovaným zákonným ustanovením. Na základe vyššie uvedeného výkladu použitej právnej normy súd skúmal, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania a za tým účelom aj hodnotil dôkazy vykonané v tomto konaní. Pre povolenie obnovy konania nestačí nekritické prevzatie novo tvrdených skutočností či dôkazov zo strany odsúdeného.

Súd pripomína, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 5T/75/2018 zo dňa 16. 01. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19. 03. 2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25. 03. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07. 05. 2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12. 08. 2021 bol A. B. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 písm. c), písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov so zaradením do

ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na tom skutkovom základe, že od mesiaca september 2017 do 21. 03. 2018, v mieste bydliska svojej starej matky C. D., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, J. J., túto viackrát v rôznych intervaloch v presne nezistené dni navštevoval resp. pod rôznymi zámienkami si vynucoval vstup do jej bytu, kde jej rôzne nadával a následne ju pod hrozbou násillia so slovami: „Ak mi nedáš peniaze, zabijem ťa, všetkých zabijem!“ nútil, aby mu vydala peniaze, ktorá z obavy o svoj život, ale aj o život svojej dcéry E. B., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom J. J., ktorá bola tiež predmetom jeho vyhrážok, takto konala a peniaze mu v rámci svojich finančných možností vždy vydala, a to naposledy 21. 03. 2018 v čase okolo 06.30 hod., pričom celkovo mu za uvedené obdobie vydala sumu približne vo výške 840,- eur a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010 z 13. 08. 2010 právoplatným 13. 08. 2010 bol odsúdený za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 29. 12. 2012, pričom predmetné odsúdenie mu nebolo zahladené.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 50/2022 zo dňa 27. 01. 2022 odmietol ústavnú sťažnosť odsúdeného A. B., v ktorej namietal porušenie práv okresným, krajským a najvyšším súdom, pretože v trestnej veci nebola vykonaná konfrontácia, namietal právnu kvalifikáciu skutku a prísnosť trestu, kedy v obžalobe je spomenutý aj iný trestný čin. Tiež trval na tom, že bola nesprávne a nezákonne sformulovaná skutková veta, absentujú úvahy súdu pri hodnotení dôkazov. Súd ani neprihliadol na jeho argumenty.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/14/2020 zo dňa 16. 07. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/118/2020 zo dňa 20. 10. 2020 súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020).

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 25/2022 zo dňa 27. 01. 2022 odmietol ústavnú sťažnosť odsúdeného A. B., v ktorej namietal porušenie práva na obhajobu, práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Nt/14/2020.

Z pohľadu okresného súdu je nadbytočné opakovať, čo konštatovali súdy v konaní sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020) a tiež súdy v konaní o povolenie obnovy konania pod sp. zn. 1Nt/14/2020 a taktiež v obidvoch prípadoch aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keďže sa so závermi stotožňuje. Na druhej strane odsúdený stále nie je ochotný prijať realitu a nie je schopný prijať zodpovednosť za svoje konanie snažiac sa súdom vnútiť jeho pohľad na trestnú vec. Preto súd opakuje, pripomína a zdôrazňuje:

S výnimkou existencie uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022 a uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/35/2022 všetky (!) skutočnosti a dôkazy, ktoré odsúdený označil za „nové skutočnosti a dôkazy“ spôsobilé mu privodiť iné rozhodnutie o trestnej veci, boli predmetom preskúmania odvolacieho súdu, dovolacieho súdu a aj ústavného súdu.

Oproti predchádzajúcim návrhom na povolenie obnovy konania odsúdený navyše ešte uviedol, že novou skutočnosťou je novela Trestného zákona účinná od 15. 03. 2024, ku ktorej možno uviesť, že súvisí totiž s prijatím a nadobudnutím účinnosť novely Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z., vo vzťahu ku ktorému je ale nutné poukázať na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/2024 zo dňa 28. 02. 2024, ktorým bola účinnosť čl. I, čl. II bodu 39, čl. II bodu 134 v časti týkajúcej sa § 567t ods. 4 a čl. XVII zákona z 8. februára 2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (zákon č. 40/2024 Z. z.) a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony pozastavená. Trestný zákon, ktorého účinnosť novely č. 40/2024 Z. z. pozastavená nie je novou skutočnosťou, navyše v prípade nadobudnutia účinnosti tejto novely Trestný poriadok priznáva odsúdenému možnosť preskúmať rozhodnutie podľa § 405a Trestného poriadku.

Taktiež doplnil, že pre list, ktorý mu napísala E. B., podal trestné oznámenie vedenom na OO PZ Banská Bystrica – východ pod sp. zn. ČVS: ORP-375/OV-BB-2023, ktoré nasvedčujú tomu, že poškodená C. D. a svedkyňa E. B. nemuseli vypovedať pravdivo. K tomu je možné uviesť, že ctiac si prezumpciu nevinu do času, kým by súd nerozhodol o vine poškodenej a svedkyne, že krivo vypovedali v pôvodnom

konaní, nemôžu byť domnienky odsúdeného spôsobilé privodiť mu iné rozhodnutie, dôvodiac (taktiež nepreukázanými) klamstvom, insolventnosťou, asociálnosťou či kriminálnou minulosťou svedkyne E. B.. Ako odsúdený sám uviedol, nenávidí všetkých ľudí, pričom nenávidieť by ho mali aj D. s B.. Tieto okolnosti (emócie) však nie sú takými skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Odsúdený už v návrhu tiež uviedol, že toto trestné oznámenie bolo odmietnuté. Navyše predmetom tohto trestného oznámenia mali byť vyhrážky E. B. odsúdenému a nie prípadná krivá výpoveď v pôvodnom konaní, takže súd medzi trestným oznámením odsúdeného a konaním o povolenie obnovy konania nevzhliadol.

Nie je možné neuviesť, že odsúdený v návrhu v zásade navrhuje posúdiť vykonané dôkazy nanovo, nad rámec navrhuje nechať vyšetriť seba a aj poškodenú na polygrafe a vykonať znalecké dokazovanie za účelom posúdenia závislosti a vierohodnosti poškodenej. Odsúdenému však nič nebránilo, aby vykonanie týchto dôkazov navrhol aj v pôvodnom konaní, aj keď polygraf nie je dôkazom, ktorý by v súčasnej dobe Trestný poriadok výslovne pripúšťal.

Z pripojeného spisu sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020) vyplýva, že A. B. súhlasil, aby sa hlavné pojednávanie na okresnom súde vykonalo v jeho neprítomnosti. Na tomto hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie. Súd vypočul poškodenú C. D., svedkyňu E. B. a ďalších svedkov (A. O., B. I., E. G., A. J. D., K. L., B. E. F., G. H. D., M. B., B. B., F. A.). Oboznámil s listinnými dôkazmi a aj spisom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/79/2009. Obhajca položil poškodenej otázky, ktoré mu písomne pripravil A. B..

Už na tomto mieste možno vidieť prístup A. B. k jeho trestnej veci, kedy v pôvodnom konaní svoje práva uplatňoval iba sprostredkovane, no v konaniach o riadnych či mimoriadnych opravných prostriedkoch je vysoko aktívny, podáva rôzne podania, niekoľkokrát ich podanie následne zopakuje, vyžaduje vysvetlenia a svoj nesúhlas tiež vyjadrí (napr. v podobe ďakovného listu či reakcie na odpoveď súdu). Hoci teda na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní boli vykonané pre neho podstatné dôkazy, o ktorých tvrdí, že boli vykonané nesprávne, lebo boli zle súdom vyhodnotené, tohto sa nezúčastnil a v návrhu na obnovu konania sa domáha ich znovu vykonania a znovu posúdenia.

Súd musí konštatovať, že bez ohľadu na to, kedy bol návrh na povolenie obnovy konania, obsahuje často takmer identické argumenty, preto súd využije v tomto smere vlastnú činnosť a poznajúc aj obsah iných spisov, ktorých predmetom bol návrh na povolenie obnovy konania, súd znova pripomína (ako už aj najvyšší súd a ústavný súd pred ním), že konfrontácia medzi svedkom a obžalovaným nemá byť vykonaná, ak ide o svedka, na ktorom bol trestný čin proti ľudskej dôstojnosti, o trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo o trestnom čine obchodovania s ľuďmi spáchaný. Keďže konanie A. B. napĺňalo znaky takého trestného činu, pretože poškodenej C. D. hrozil násilím, keď jej povedal, že ju zabije, konfrontáciu v takom prípade Trestný poriadok vylučuje.

Takisto, ak sa odsúdený domnieva, že výpoveď poškodenej je zakaždým rozporná, mal možnosť sa hlavného pojednávania zúčastniť a na tieto rozpory upozorniť a ich prípadne odstrániť. Na miesto toho na hlavné pojednávanie neprišiel. Je ale nutné uviesť, že rozpor vo výpovedi svedka alebo poškodenej nie je daný vtedy, ak sa obžalovaný domnieva, že sa veci stali inak. Rozpor nespočíva v skutočnostiach, ktoré sú pre páchatela nepriaznivé, usvedčujúce.

Odsúdený A. B. opakovane poukazoval len na niektoré časti výpovedí a okolnosti, na ktoré mal iný názor a ktoré si myslel, že vie preukázať. Následne túto svoju čiastočnú a subjektívnu domnienku sa snažil vniesť aj pri hodnotení a vykonávaní iných dôkazov, ktoré mali podľa neho byť priaznivými, zbavujúcimi ho viny.

Napríklad, odsúdený trval na tom, že skutková veta je nepravdivá, pretože sa skutok dňa 21. 03. 2018 mal stať najprv v čase o 08.15 h, nie v čase o 06.30 h (k čomu mala poškodenú naviesť prokurátorka). Faktom ale ostáva, že čas (ukončenia) skutku dňa 21. 03. 2018 o 06.30 h uviedla sama poškodená v trestnom oznámení spísaného do zápisnice dňa 21. 03. 2018 o 10.00 h. Ďalej zo skutkovej vety vyplýva, že skutku sa odsúdený dopúšťal v čase od mesiaca september 2017 do 21. 03. 2018, pričom len k vydaniu finančných prostriedkov malo dôjsť v čase okolo (!), t. j. približne, 06.30 h. Teda, časový údaj „o 06.30 h“, na ktorý sa odsúdený priam upol, nie je v celej skutkovej vete taký podstatný a nie kvôli tomuto časovému údaju bol A. B. odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

K tomu tvrdeniu možno ešte uviesť, že ak aj bolo preukázané výpoveďou svedkyne F. A., že sa odsúdený dňa 21. 03. 2018 v čase okolo 09.15 h nachádzal v obchodnom dome v Martine, neznamená, že u poškodenej v čase okolo 06.30 toho istého dňa nemohol byť. Koniec koncov, sám odsúdený preukázal, že v tomto časovom okne – úseku sa dokáže presunúť z miesta na Javorníckej ulici na železničnú stanicu v Banskej Bystrici a odtiaľ stihnúť vlak do Martina. To, že si zo všetkých časových údajov spomenutých vo výpovediach vybral odsúdený práve ten, pri ktorom by takú vzdialenosť nestihol absolvovať, je len dôsledkom jeho neochoty zmieriť sa s realitou a prijať zodpovednosť za svoje konanie. Dokonca sa neštil ani toho, aby výpoveď F. A. bola braná ako dôkaz, ktorý ho má zbaviť viny, hoci vo vzťahu k nej bol tiež podozrivým z protiprávneho konania (trestný čin nebezpečného prenasledovania, z ktorého bol aj neskôr uznaný vinným), kedy jeho časté návštevy na predajni, v ktorej pracovala svedkyňa, presiahli únosnú mieru svedkyne akceptovať prítomnosť A. B..

Časové súvislosti skutku vychádzali z vykonaného dokazovania, ktoré odsúdený označením žiadneho dôkazu nedokázal rozptýliť. Trval na tom, že za poškodenou určite nechodil dvakrát do dňa, že poškodená hovorila iba o dvoch termínoch a tie zvyšné sú v skutkovej vete nepravdivé, no dokázal označiť za dôkaz len odpoveď prepravnej spoločnosti Flix Bus, z ktorej vyplynulo, že osoba menom A. B. v dňoch 07. 01. 2018 a 08. 01. 2018 cestoval z Prahy do Paríža s prestupom vo Frankfurt. Pre rezerváciu spoločnosť nevyžaduje dátum narodenia, adresu či číslo identifikačného preukazu, teda môže dôjsť aj k zhode mien. Bez ohľadu na to, že ani toto vyjadrenie bez pochyb nevyklučuje, že skutočne práve odsúdený cestoval v daný termín do zahraničia, v konaní neoznačil žiadny iný dôkaz, ktorý by preukázal, že sa v čase od septembra 2017 do 21. 03. 2018 nemohol dopúšťať trestnej činnosti, pre ktorú bol aj odsúdený.

Vyššie označený dôkaz nepreukazuje ani jeho tvrdenia o tom, že finančne nebol odkázaný na pomoc príbuzných, pretože argument, že si mohol dovoliť drahé dovolenky, nie je pravdivý a reálny. Faktom totiž je, že A. B. bol nezamestnaný. Pracoval podľa svojho vyjadrenia ako živnostník, no výkon podnikateľskej zabudol oznámiť živnostenskému úradu, neuhrádzal žiadne zdravotné či sociálne poistenie, nepodával si žiadne daňové priznanie. Hoci odsúdený túto skutočnosť odmieta prijať, je pravdivá. Preto poškodená nemohla klamať, keď tvrdila, že odsúdený je nezamestnaný. To, že svedkyňa B. povedala, že pracoval, nemusí automaticky znamenať, že odsúdený nebol nezamestnaný. Nikde totiž oficiálne nepracoval a ak vo svojom čase vykonával činnosti, ktoré ho bavili a občas mu niektorí ľudia aj za to zaplatili, nejedná sa o prácu v zmysle Zákonníka práce. Jedná sa o hobby – koníček. V trestnom konaní takisto nebolo dokázané, ako to tvrdil odsúdený, že poškodenú nenavštevoval opakovane. Opäť je nutné odsúdenému pripomenúť, že označil jedinou udalosť (výlet do Paríža), kedy na Slovensku nemusel byť.

Ďalšie ním označené „nové“ dôkazy (výsluch poškodenej, konfrontácia medzi odsúdeným a svedkyňou B., odpoveď prepravnej spoločnosti, výpoveď svedkyne A.) a skutočnosti (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 13/2013) sú také, ktoré za nové rozhodne nemožno označiť, nakoľko už boli známe v čase rozhodovania súdu v trestnej veci sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020).

Preto nič (!) z vyššie uvedeného mu nie je spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o otázke viny a trestu.

Novou skutočnosťou má, podľa odsúdeného, byť aj to, že mu bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05. 05. 2022 zahľadené odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010, pretože viedol riadny život pod dobu troch rokov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody do 29. 12. 2015. K tomu možno uviesť len toľko, že o zahľadení odsúdenia súd rozhoduje len na návrh, okrem mladistvého páchatela, kedy je súd povinný na zahľadenie odsúdenia prihliadať aj bez takého návrhu. Na odsúdeného A. B. sa v prípade odsúdenia hľadí na neho, akoby nebol odsúdený, až keď rozhodnutie o zahľadení odsúdenia nadobudlo právoplatnosť, čo v tomto prípade bolo dňa 19. 05. 2022, teda dávno po jeho odsúdení v konaní sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020). Preto súdy správne aplikovali aj ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Rovnaké odôvodnenie je súd nútený použiť aj vo vzťahu k uzneseniu sp. zn. 5Nt/35/2022, kedy k zahľadeniu odsúdenia u dospelého páchatela môže dôjsť len na návrh, nie z úradnej povinnosti. Preto tieto okolnosti nemôžu mať vplyv na (ne)použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, pričom trest bol ukladaný v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Úspešnou nemôže byť ani argumentácia odsúdeného, ktorý tvrdí, že skutková veta obžaloby je nepresná či chybná, pretože táto je vymedzená v súlade so zákonnými požiadavkami ustanovenými v § 163 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 278 ods. 1 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky podstatné vecné, miestne, časové a iné parametre skutku, ktorého ho jasne identifikujú a sú rozhodné pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu vydierania (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo 47/2021 zo dňa 12. 08. 2021).

Tvrdenia, že prokurátorka naviedla poškodenú na výpoveď alebo že sudca vyhodnotil len dôkazy v jeho neprospech, sú len domnienkami odsúdeného, ktorý sa ešte nezmieril s tým, že jeho trestná (nie ojedinelá) činnosť bola preukázaná a dokázaná. Svoju nevinu stavia na niektorých, z kontextu vytrhnutých tvrdeniach iných ľudí, ktoré mu zapadnú do jeho predstáv o kriminalizácii jeho osoby.

Vyzýva, aby súd ctil zásady trestného konania, no doteraz nebolo preukázané, že by tieto zásady súdy Slovenskej republiky a Ústavný súd Slovenskej republiky porušili a nevážili si ich. Odsúdený sa nestráni používaním expresívneho slovníka s hrubými, znevažujúcimi výrazmi a netají sa tým, že ľudí nenávidí, praje im len zlé, no na druhej strane vyžaduje, aby sa k nemu pristupovalo ako ku vzdelanému človeku, ktorý žil riadny život, pracoval. Súd nespochybňuje, že v jeho živote došlo k výrazným zmenám, kedy prišiel o prácu, o partnerku, no nebolo to v dôsledku činnosti orgánov činných v trestnom konaní či súdov.

Súd je toho názoru, že podstata podávaných návrhov na obnovu konania a ich doplnení spočíva len v tom, že sa domáha prehodnotenia a znovu vykonania dokazovania, aj to len v jeho prospech. Doteraz totiž odsúdený neoznačil v týchto podaniach žiadnu novú skutočnosť či okolnosť. Súd je tiež toho názoru, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania je potrebné sústrediť sa len na tvrdenia, ktoré by mohli nasvedčovať tomu, že môžu byť predmetom konania o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku, preto súd nebude reagovať na tie argumenty a tvrdenia odsúdeného, ktoré sa týkajú jeho osoby, ako mu je zo života zle, zle z toho, kde sa nachádza, že nemieni žiť, že prišiel o všetko a pod.

V konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, pretože v zmysle § 394 ods. Trestného poriadku sa to konanie obmedzuje predovšetkým na vyriešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú nové, súdu skôr neznáme, pričom za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Preto odsúdeným navrhované dôkazy, ktoré boli známe v pôvodnom konaní, nemožno v konaní o povolenie obnovy konania vykonávať duplicitne. Súd v konaní o povolenie obnovy konania ani v prípadnom obnovenom konaní nemá za úlohu reparaovať rozhodnutie pôvodného súdu z dôvodu, že odsúdený nesúhlasí s právnym názorom súdu alebo uloženým trestom.

Vzhľadom na zistené je preto nutné bez pochyb prijať záver, že okolnosti, ktoré odsúdený označuje v návrhu na povolenie obnovy konania za podstatné chyby v predchádzajúcom konaní vzal do úvahy pri ukladaní trestu a jeho výmery už Okresný súd Banská Bystrica či Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojich rozhodnutiach, pričom cieľom návrhu na povolenie konania nemôže byť to, aby tie isté okolnosti boli posudzované inak ako v pôvodnom konaní. Jeho námietky boli preskúmané aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Poukazujúc na predchádzajúci výklad a vykonané dokazovanie potom súd dospel k záveru, že odsúdený neuviedol ani nepredložil skutočnosti či dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, takej závažnosti, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní, resp. môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo v pôvodnom konaní prijaté.

Na základe vyššie uvedených skutočností bolo potom nevyhnutné konštatovať, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania a preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

2 7Nt/69/2023

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do troch pracovných dní od vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa jej výslovne vzdal.